

[Poulsgaard.]

2.500 ledige lærlingepladser, som ikke kan besættes. Vi ved, at f. eks. murerfaget i Århus har søgt med lys og lygte efter lærlinge. Det er lykkedes dem at støve 8 op. Vi ved også, at arbejdsformidlingschef Blunch i Herning siger, at det er næsten umuligt at få kontakt med de unge arbejdsløse, de er ikke til at motivere til at arbejde. For ham ser det ud til — det er et citat af, hvad der er sagt til Berlingske Tidende — at der er nogle af dem, der har indrettet sig på, at de 200 kr., man kan få i understøttelse, passer glimrende til den livsform, de unge har valgt.

Det er bare nogle kendsgerninger, man skal have med i sine overvejelser, når man nu ser, at socialdemokratiet har valgt et 12 punkts program, hvor man vil bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden.

Det er også en kendsgerning, at der er lavet en undersøgelse nede på Sydsjælland, hvor man har udspurgt de unge, hvad de ønsker. Dét viser det sig, at over 20 pct. af de unge vil være fritidspædagoger, børnehavepædagoger og så noget andet, som vi ikke kan sælge og skabe penge på. Man motiverer ikke de unge til at søge over i de produktive fag. Vi kan nu engang ikke leve af at passe hverandres børn og leve af at undervise hverandre i fritiden.

Det var den ene side af sagen. Så er der arbejdsløsheden, og vi har arbejdsløshed i dette land. Vi har så mange hænder, der gerne vil i arbejde. Hvorfor kan de ikke komme det? Vi har en industri, et landbrug og et fiskeri, der har forstået at omstille sig under skiftende tiders gunst og ugunst, og de har overlevet. Vi kan vel uden at prale sige, at vi har nogle af verdens bedst uddannede medarbejdere. Hvorfor skal alle disse mennesker så gå ledige? Fordi omkostningerne er presset for højt op. Hvorfor er omkostningerne presset for højt op? Fordi man har uddannet fuldstændig uhæmmet til fritidspædagoger og børnehavepædagoger, man skal være rektor, man har hele den dér overklasse, som blodsuger det arbejdende folk. Der er kun én til at betale, og det er produktionen. Det er ikke manden på gulvet, der får for meget. Og det dér med at tro, at arbejdsløsheden kommer til os udefra, det er rent ud sagt noget vrøvl. Vi er 5 mill. mennesker, hverken mere eller mindre, og om vi

har fuld beskæftigelse i dette land, vil ikke indvirke en pind på verdensøkonomien som sådan, men det skyldes vi den for.

Der er også en anden ting, som man ikke skal fortie i denne debat. Nuser vi, at når understøttelsen skal hæves igen, så vil en, der er arbejdsløs nu, få 57.400 kr., hvis han er oppe på maksimumsunderstøttelsen. Det er betydelig mere end mange husmænd, mange landmænd, mange små selvstændige har. Det kan de få, og det er også at lukke øjnene for kendsgerningerne at sige, at alle disse ikke kan komme i arbejde, for det ved vi, de kan. Vi kan slå op i Berlingeren, vi kan slå op i Jyllands-Posten, vi kan slå op, hvor vi vil, man søger folk spalte op og spalte ned, og så siger man, at man ikke kan opdrive arbejde.

Der er et misforhold mellem det, man kan opnå i maksimumsunderstøttelse, og det, som de, der går for minimumsbetaling, får. Så må vi hjælpe dem, der får minimum, til at komme længere op, og en af de måder, vi kunne hjælpe på, var at få den skattefri bundgrænse presset noget højere op. Det ville først og fremmest gavne de lavtlønnede. Det ville også give tillid til erhvervslivet. Nu vidste man, at man kunne begynde at disponere på lidt længere sigt. Men sådan er der så meget.

Så kunne jeg også godt have lyst til at nævne lidt andet. Jeg har været inde på uddannelsen. Jeg ved ikke, om jeg må få lov til at citere fra en bog, hvilket jeg har lyst til, men jeg håber det. Sidste år havde jeg et spørgsmål til justitsministeren, og da blev jeg nægtet lov at citere. Det var altså noget, som man bød vore unge, men det kunne ikke citeres fra folketingets talerstol. Jeg vil i hvert fald forsøge nu at citere. Jeg vil gerne give tinget et par praktiske oplysninger. Det, jeg nu vil citere, er ikke fra en tilfældigt valgt pornobog eller noget som helst i den retning. Det er en bog, som er udgivet af Gymnasieskolernes Lærerforening, og den bruges bl. a. i Lyngby gymnasium. Når jeg vil citere det, er det, fordi man jo siger, at sproget kendetegner folkets kultur, og så tør man nok svagt antyde, når man har hørt lidt af det, jeg vil citere nu, hvordan det står til med kulturen.

Jeg citerer frit efter hukommelsen, men min hukommelse er ikke så dårlig endda. Der står: op i røven med Hartling, op i rø-